

Flagor

Jasmine kom till mig en dag och hon målade med ord. Hon var blek som ett lik och hon luktade blommor. Hennes värld var ytlig men så tilltalande. Allting hon såg blev inramat och fångat i en bur av estetik. Hon frågade om jag älskade henne. Direkt flög jag in i hennes blick som svalde mig. Jag föll ner, djupt, djupt ner i ett mörker av tystnad. Sen avbröt regnet. Ett vitt brus, lika ljust som färgen på ramen till fönstret hon givit mig. Jag satt och petade försiktigt i de små krackeleringarna, hoppades att inte riva bort något stort. Likväl lossnade stora flagor. Öppna hål som sved in i alla kapillärer och ut i mina lossnade nagelband.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Adonis med Poeter.se id #31749 innehar upphovsrätten